

Bijbel

Het Boek

Oude en Nieuwe Testament

Bijbel App
Scan de Qr-code

Complete City Bible

INDEX

Oude Testament

Genesis	11
Exodus	41
Leviticus	67
Numeri	86
Deuteronomium	110
Jozua	132
Richteren	147
Ruth	163
1 Samuël	165
2 Samuël	185
1 Koningen	202
2 Koningen	222
1 Kronieken	242
2 Kronieken	260
Ezra	284
Nehemia	290
Esther	300
Job	304
Psalmen	322
Spreuken	364
Prediker	379
Hooglied	384
Jesaja	387
Jeremia	420
Klaagliederen	456
Ezechiël	459
Daniël	492
Hosea	502
Joël	507
Amos	509
Obadja	514
Jona	514
Micha	516
Nahum	519
Habakuk	520
Zefanja	521
Haggai	523
Zacharia	524
Maleachi	530

Nieuwe Testament

Mattheüs	533
Marcus	555
Lucas	570
Johannes	594
Handelingen	611
Romeinen	636
1 Korinthiërs	646
2 Korinthiërs	656
Galaten	663
Efeziërs	666
Filippenzen	670
Colossenzen	672
1 Thessalonicenzen	675
2 Thessalonicenzen	677
1 Timotheüs	678
2 Timotheüs	681
Titus	683
Filemon	684
Hebreeën	685
Jakobus	693
1 Petrus	695
2 Petrus	698
1 Johannes	700
2 Johannes	702
3 Johannes	703
Judas	703
Openbaring	704

Colophon:

Copyrights © 2023,
City Bible Foundation Netherlands
Translation: Het Boek™
Copyright © 1979, 1988, 1998, 2007
by Biblica, Inc.
Used by permission.
All rights reserved worldwide.
Printer: Drukcase
Website: www.biblefactory.org

Alsjeblieft!

...een boodschap waar jij naar op zoek was!

(Vul je naam in:)

Want zo lief heeft God (de wereld)

.....

gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon
gegeven heeft, opdat (een ieder)

.....

die in Hem gelooft, niet verloren gaat,
maar eeuwig leven heeft.

Johannes 3:16

Op deze pagina vind je antwoorden op de belangrijkste levensvragen. Vragen als: “Wat is mijn doel hier op aarde?” “Waarom lijkt ik niet de vrede te hebben die ik wel bij anderen zie?” of: “Is dit leven alles wat er is?” Op deze pagina vind je antwoorden op deze vragen en meer. Je beseft het misschien niet, maar je bent gescheiden van God, jouw Schepper. In feite ben je van Hem gescheiden door je natuur. Onze boodschap voor jou is er één van hoop omdat God van je houdt. Het is Zijn verlangen dat jij met Hem verzoend wordt; Hij wijst jou de weg terug naar Hem. De oplossing die God biedt zal ervoor zorgen dat jouw scheiding met Hem niet voor eeuwig zal zijn.

Zou je deze oplossing willen weten en ervaren?

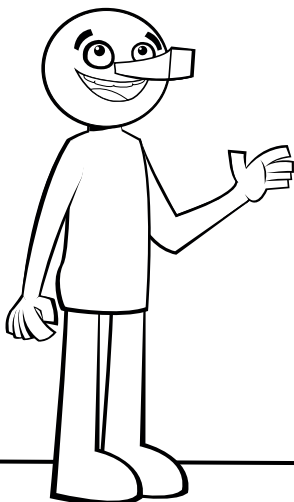
- Jouw levensdoel willen ontdekken?
- De vreugde en opluchting willen ervaren wat gepaard gaat met vergeving van wat je ook maar gedaan hebt in het verleden?
- De zekerheid willen hebben dat er meer is in het leven hier op aarde en de garantie willen hebben van een eeuwig leven in de hemel?

De Sleutel: Geloof is de sleutel wat de deur opent naar dit alles en naar veel meer.

Het was Gods liefde voor de ‘wereld’, mensen zoals jij en ik, die ervoor zorgde dat God in een oplossing voorzag zodat je Zijn liefde en de vrede kunt ervaren die hoort bij je verzoening met Hem. God wil dat jouw leven gevuld wordt met vrede en vreugde met anderen en met Hem, zelfs in de moeilijke tijden van het leven.

Ontdek Gods plan: vrede en leven

Het is Gods bedoeling dat je een overvloedig leven hebt hier en nu. Hoe komt het dan dat de meeste mensen geen overvloedig leven ervaren?

Oude Testament

Het Boek

Genesis

De schepping

1 ¹In het begin maakte God de hemelen en de aarde. ²De aarde was woest en leeg en over de watermassa lag een diepe duisternis. Maar de Geest van God zweefde boven de watermassa.

³Toen zei God: 'Laat er licht zijn.' En toen was er licht. ⁴Het beviel God en Hij maakte een duidelijke scheiding tussen het licht en het donker. ⁵Het licht noemde Hij 'dag' en het donker 'nacht'. Het werd avond en het werd weer morgen: de eerste dag. ⁶Toen zei God: 'Laat de watermassa uit elkaar gaan, zodat de wolkenhemel en de zeeën worden gevormd.' ⁷Zo maakte God de wolkenhemel, door de watermassa te verdelen tussen hemel en aarde. ⁸Het werd avond en het werd weer morgen: de tweede dag. ⁹Daarna zei God: 'Laat het water onder de hemel samenstromen in zeeën en het droge land zichtbaar worden.' En dat gebeurde. ¹⁰God noemde het droge land 'aarde' en het samengestroomde water 'zeeën'. God zag dat het goed was. ¹¹⁻¹² En God zei: 'Laten er allerlei gewassen, zaaddragende planten en vruchtbomen met zaad in hun vruchten op aarde groeien. De zaden zullen steeds weer planten en bomen voortbrengen.' Dat gebeurde en ook nu was het goed, zag God. ¹³Het werd avond en weer morgen: de derde dag. ¹⁴⁻¹⁵ Toen zei God: 'Ik wil dat er heldere lichten aan de hemel verschijnen om de aarde te verlichten en het verschil tussen dag en nacht aan te geven. Die lichten zullen de vaste tijden regelen en de dagen en jaren aangeven.' En zo gebeurde het. ¹⁶God maakte twee grote lichten, de zon en de maan, die de aarde moesten verlichten. Het grootste licht, de zon, beheerste de dag en het kleinere, de maan, beheerste de nacht. Tegelijkertijd maakte God de sterren. ¹⁷Hij plaatste de lichten aan de hemel om de aarde te verlichten, ¹⁸dag en nacht aan te geven en het donker van het licht te scheiden. God zag dat het goed was. ¹⁹Het werd avond en het werd weer morgen: de vierde dag. ²⁰Vervolgens zei God: 'Ik wil dat de zeeën wemelen van vis en ander leven en laat de lucht vol zijn met allerlei soorten vogels.' ²¹Zo maakte God de grote zeedieren, allerlei vissen en vogels, elk naar hun eigen aard. En Hij keek er met welgevallen naar

²²en zegende ze. 'Vermenigvuldig je en bevolk de zeeën,' zei Hij tegen hen en tegen de vogels

zei Hij: 'Zorg dat jullie aantal groeit, zodat de aarde vol wordt.' ²³Het werd avond en het werd weer morgen: de vijfde dag. ²⁴God zei toen: 'Laat de aarde dieren voortbrengen: vee, kruipende dieren en allerlei wilde dieren.' En weer gebeurde wat Hij had gezegd. ²⁵God maakte alle soorten wilde dieren, vee en kruipende dieren, elk naar hun eigen soort. God zag dat ook dat goed was. ²⁶Toen zei God: 'Laat Ons mensen maken die op Ons lijken en kunnen heersen over alle dieren op aarde, in de zeeën en in de lucht.' ²⁷God schiep daarop de mens als zijn evenbeeld. Als man en vrouw schiep Hij hen. ²⁸God zegende hen en zei: 'Vermenigvuldig je, bevolk de aarde en onderwerp haar. Heers over de vissen, de vogels en alle andere dieren.' ²⁹Kijk om je heen! Overal op aarde staan zaaddragende planten en vruchtbomen, die Ik jullie tot voedsel geef. ³⁰Al het gras en de planten heb Ik als voedsel aan de dieren en de vogels gegeven.' ³¹Toen overzag God alles wat Hij gemaakt had en het was heel goed. Het werd avond en het werd weer morgen: de zesde dag.

De hof van Eden

2 ¹Zo werden de hemelen en de aarde en alles wat leeft gemaakt. ²Op de zevende dag rustte God na afloop van zijn scheppend werk. ³Hij zegende die zevende dag en maakte hem tot een bijzondere, heilige dag, omdat Hij die dag zijn scheppingswerk besloot.

⁴Dit is een samenvatting van het werk dat de Here God verrichtte toen Hij de hemelen en de aarde heeft gemaakt. ⁵Er waren nog geen planten of gewassen opgekomen uit de aarde, omdat de Here God het nog niet had laten regenen. Ook was er nog niemand die het land kon bewerken. ⁶Er steeg echter een damp uit de aarde op die het land bevochtigde. ⁷Toen vormde de Here God het lichaam van de mens uit stof van de aarde en blies hem de levensadem in. Zo werd de mens een levend wezen. ⁸De Here God plantte een hof in Eden, in het oosten en bracht de mens die Hij had geschapen daarheen. ⁹In de hof plantte Hij prachtige fruitbomen. Midden in de hof plaatste Hij de boom van het leven en de boom van de kennis van goed en kwaad. ¹⁰Vanuit Eden vloeide een rivier door de hof die hem vruchtbaar maakte en zich daar in vier rivieren splitste. ¹¹⁻¹² Eén rivier heet de Pison en stroomt rond het land Chawila, bekend om zijn goud, balsemhars en

het edelgesteente chrysopraas. ¹³De tweede rivier heet Gihon en stroomt door het land Ethiopië. ¹⁴De derde rivier is de Tigris en stroomt naar het oosten van Assur. De vierde rivier is de Eufraat. ¹⁵De Here God plaatste de mens in de hof van Eden om de zorg daarvan op zich te nemen en de hof te bewerken. ¹⁶Maar Hij waarschuwde de mens: 'Je mag van alle bomen in de hof eten, ¹⁷maar niet van de boom van de kennis van goed en kwaad. Want als je daarvan eet, zul je zeker sterven.' ¹⁸En de Here God zei: 'Het is niet goed voor de mens alleen te zijn. Ik zal iemand maken met wie hij zijn leven kan delen en die hem kan helpen.' ¹⁹⁻²⁰De Here God maakte uit het stof dieren en vogels en bracht ze bij de mens om te zien hoe hij ze zou noemen. De naam die hij koos, zou voor altijd hun naam blijven. Maar geen van deze dieren was geschikt als helper voor Adam. ²¹Toen liet de Here God Adam in een diepe slaap vallen, nam een rib uit zijn lichaam en sloot de plaats waaruit Hij de rib had genomen. ²²Uit die rib maakte Hij een vrouw en Hij bracht haar bij de mens. ²³'Ja, dit is wat ik nodig had!' riep Adam uit, 'zij is echt een deel van mijn lichaam. Ik zal haar mannin noemen, omdat zij is genomen uit de man.' ²⁴Dit verklaart waarom een man zijn vader en moeder verlaat, zich bij zijn vrouw voegt en werkelijk één met haar wordt. ²⁵Hoewel de man en de vrouw allebei naakt waren, hinderde hen dat niet, want zij schaamden zich niet voor elkaar.

De zondeval

3 ¹De slang was listiger dan alle andere dieren die de Here God had gemaakt. Hij zocht de vrouw op en vroeg: 'God heeft jullie zeker wel verboden van de bomen in de hof te eten, hè?' ²'Nee hoor,' antwoordde de vrouw, 'wij mogen van alle bomen eten, ³behalve van die in het midden van de hof. Wij mogen hem zelfs niet aanraken, want dan zullen wij sterven.'

⁴'Dat is een leugen,' zei de slang, 'jullie zullen niet sterven. ⁵God zegt dat alleen omdat Hij weet dat jullie aan Hem gelijk zullen zijn als je daarvan eet. Je ogen zullen open gaan en net als God zul je het onderscheid kennen tussen goed en kwaad.' ⁶De vrouw keek naar de boom en zag dat de vrucht eetbaar was en er prachtig uitzag. Die vrucht kon haar verstandig maken! Ze plukte wat vruchten en at ervan. Zij gaf ook haar man, die bij haar was, van de vruchten en hij at er ook van. ⁷Toen zij dat hadden gedaan, kregen ze door dat ze naakt waren en zij schaamden zich. Van bladeren van een vijgenboom maakten ze schorten en hingen die om hun middel. ⁸Die avond hoorden zij de Here God door de hof wandelen en zij verborgen zich snel tussen de bomen. ⁹De Here God riep: 'Adam, waar ben je?' ¹⁰Adam antwoordde: 'Ik hoorde U en toen werd ik bang omdat ik naakt ben. Daarom verstopte ik me.' ¹¹'Wie heeft je verteld dat je naakt bent?' vroeg de Here God. 'Of heb je soms gegeten van de boom waarvoor Ik jullie had gewaarschuwd?' ¹²Adam zei: 'De vrouw die U mij hebt gegeven, heeft mij ervan gegeven en toen heb ik ervan gegeten.' ¹³De Here God wendde Zich tot de

vrouw en vroeg: 'Hoe kon je dat nu doen?' Zij antwoordde: 'De slang heeft mij bedrogen en misleid.' ¹⁴Toen zei de Here God tegen de slang: 'Ik zal je hiervoor straffen. Je zult vervloekt zijn onder alle dieren op aarde, je hele verdere leven zul je op je buik door het stof kruipen. ¹⁵De vrouw en jij, en al jullie nakomelingen, zullen vijanden zijn. Een van haar nakomelingen zal jouw kop verbrijzelen en jij zult zijn hiel verbrijzelen.' ¹⁶Na die woorden zei God tegen de vrouw: 'Met veel pijn en moeite zul je je kinderen krijgen. Je zult verlangen naar je man en hij zal over je heersen!' ¹⁷Tegen Adam zei Hij: 'Omdat je naar je vrouw hebt geluisterd en ondanks mijn waarschuwing toch van de boom hebt gegeten, zal ik de aardbodem vervloeken. Voortaan zul je hard moeten werken om in leven te blijven. ¹⁸Er zullen dorens en distels groeien en van de wilde planten zul je eten. ¹⁹Tot de dag van je dood zul je zwetend het land bewerken om te kunnen leven. Dan zal je lichaam vergaan tot het stof van de aarde. Want uit stof ben je gemaakt en tot stof zul je weer worden.' ²⁰En de man noemde zijn vrouw Eva, moeder van alle levenden, omdat uit haar alle mensen zouden worden geboren. ²¹De Here God maakte van dierenhuid kleding voor Adam en zijn vrouw en trok hun die aan. ²²Door te eten van de boom van de kennis van goed en kwaad is de mens aan Ons gelijk geworden. Als hij nu van de boom van het leven eet, zal hij ook nog voor altijd leven,' zei de Here God. ²³Daarom stuurde Hij de mens voor altijd uit de hof van Eden weg: hij moest het land gaan bewerken waaruit hij was voortgekomen. ²⁴God verdreef de mens en plaatste aan de oostkant van de hof cherubs en een vlamdend zwaard dat flitsend heen en weer schoot, om de toegang tot de boom van het leven te bewaken.

Kaïn en Abel

4 ¹Adam had gemeenschap met Eva en zij raakte in verwachting. De zoon die werd geboren, noemde zij Kaïn. 'Want,' zei Eva, 'met hulp van de Here heb ik een man ter wereld gebracht.' ²Hun volgende kind was ook een zoon, Abel. Abel werd schaapherder en Kaïn legde zich toe op de landbouw.

³Na verloop van tijd brachten Kaïn en Abel beiden een offer aan de Here. Kaïn een deel van zijn oogst, ⁴maar Abel bracht van het beste van zijn kudde, ook het vet. De Here accepteerde het offer van Abel, ⁵maar dat van Kaïn niet. Kaïn voelde zich vernederd en werd boos. Zijn gezicht vertrok van woede. ⁶'Waarom ben je boos?' vroeg de Here hem. 'Waarom trek je zo'n kwaad gezicht?' ⁷Je zou vrolijk kunnen kijken als je maar doet wat goed is. Maar als je weigert te gehoorzamen, moet je oppassen. Want de zonde ligt op de loer, klaar om je leven te vernietigen. Maar als je wilt, kun je hem overwinnen.' ⁸Op een dag stelde Kaïn Abel voor de velden in te gaan. Toen ze daar samen liepen, viel Kaïn zijn broer aan en vermoordde hem. ⁹Maar kort daarna vroeg de Here aan Kaïn: 'Waar is Abel, je broer?' 'Hoe weet ik dat nu?' antwoordde Kaïn ontwijkend.

‘Moet ik dan altijd op hem passen?’ ¹⁰Maar de Here zei: ‘Wat heb je gedaan? Het bloed van je broer roept naar Mij vanaf de aarde!’ ¹¹Daarom verban Ik je van de grond waarop het bloed van je broer heeft gevloeid. ¹²Hoe je ook zwoegt en ploetert, de aarde zal je nooit voldoende opleveren. Voortaan zul je een vluchteling zijn die van de ene naar de andere plaats zwerft.’ ¹³‘Deze straf is zwaarder dan ik kan dragen!’ zei Kaïn. ¹⁴U verjaagt mij van mijn grond en uit uw nabijheid. U maakt mij een dakloze zwerver en ieder die mij ziet, zal proberen mij te doden!’ ¹⁵Maar de Here antwoordde: ‘Nee, want wie jou doodt, zal Ik zevenmaal zwaarder straffen dan Ik jou heb gedaan.’ En de Here plaatste een merkteken op Kaïn als waarschuwing aan anderen dat ze hem niet mochten doden. ¹⁶‘Zo verliet Kaïn de Here en vestigde zich in het land Nod, ten oosten van Eden. ¹⁷Kaïn vrouw raakte in verwachting en kreeg een zoon, Henoch. Toen Kaïn een stad stichtte, noemde hij die stad ook Henoch, naar zijn zoon. ¹⁸Henoch was de vader van Irad; Irad was de vader van Mechujaël; de zoon van Mechujaël was Metusaël; Metusaël was de vader van Lamech. ¹⁹Lamech trouwde twee vrouwen: Ada en Silla. ²⁰Ada kreeg een zoon, Jabal. Hij werd de vader van de veehouders en de mensen die in tenten wonen. ²¹Zijn broer heette Jubal en werd vader van allen die de citer en de fluit bespelen. ²²Lamechs tweede vrouw, Silla, kreeg een zoon met de naam Tubal-Kaïn. Hij legde zich toe op de metaalbewerking en werd de vader van de smeden. Zijn zuster heette Naäma. ²³Op een dag riep Lamech zijn vrouwen bij zich en zei: ‘Luister, vrouwen! Een man die mij verwondde en een jongen die mij sloeg, doodde ik. ²⁴Hij die Kaïn doodt, wordt zevenmaal zo zwaar gestraft, maar de man die Lamech doodt, zal zevenenzeventig maal zo zwaar worden gestraft.’ ²⁵Adam en Eva kregen later nog een zoon en noemden hem Set. ‘Want,’ zei Eva, ‘God heeft mij een zoon gegeven in de plaats van Abel, die door Kaïn werd vermoord.’ ²⁶Set groeide op en kreeg een zoon die hij Enos noemde. In die tijd begonnen de mensen de Here God voor het eerst te aanbidden.

De nakomelingen van Adam

5 ¹Hier volgt een lijst van de nakomelingen van Adam, de mens die God schiep naar zijn gelijkenis. ²God schiep de mens als man en vrouw en zegende hen. Hij noemde hen ‘mens’ vanaf het begin.

³⁻⁵Adam was honderddertig jaar oud toen zijn zoon Set werd geboren, die in alle opzichten op zijn vader leek. Na Sets geboorte leefde Adam nog achthonderd jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Adam werd negenhonderddertig jaar oud. Toen stierf hij. ⁶⁻⁸Set was honderdvijf jaar oud toen zijn zoon Enos werd geboren. Daarna leefde hij nog achthonderdzeven jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd negenhonderdttwaalf jaar oud. Toen stierf hij. ⁹⁻¹¹Enos was negentig jaar oud toen zijn zoon Kenan werd geboren. Hij leefde daarna nog achthonderdvijftien jaar en kreeg in die tijd nog meer zonen en dochters. Enos

werd negenhonderdvijf jaar oud. Toen stierf hij. ¹²⁻¹⁴Kenan was zeventig jaar oud toen zijn zoon Mahaleël werd geboren. Hij leefde daarna nog achthonderdveertig jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd negenhonderdtien jaar oud. Toen stierf hij. ¹⁵⁻¹⁷Mahaleël was vijfenzeestig jaar oud, toen zijn zoon Jered werd geboren. Na Jered's geboorte leefde hij nog achthonderddertig jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd achthonderdvijfennegentig jaar oud. Toen stierf hij. ¹⁸⁻²⁰Jered was honderdtweeënzestig jaar oud toen zijn zoon Henoch werd geboren. Na diens geboorte leefde Jered nog achthonderd jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd negenhonderdtweeënzestig jaar oud. Toen stierf hij. ²¹⁻²⁴Henoch was vijfenzeestig jaar oud toen zijn zoon Metuselach werd geboren. Hij leefde daarna nog driehonderd jaar als trouwe dienaar van God. Hij kreeg nog meer zonen en dochters en toen hij driehonderdvijfenzestig jaar oud was geworden, verdween hij. God had hem van de aarde weggenomen. ²⁵⁻²⁷Metuselach was honderdzevenentachtig jaar oud toen zijn zoon Lamech werd geboren. Hij leefde daarna nog zevenhonderdttweeëntachtig jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd negenhonderdneenenzeestig jaar oud. Toen stierf hij. ²⁸⁻³¹Lamech was honderdtweeëntachtig jaar oud toen zijn zoon Noach (Troost) werd geboren. ‘Want,’ zei Lamech, ‘deze zoon zal troost brengen voor het harde werk dat wij moeten doen op deze door God vervloekte grond.’ Na Noachs geboorte leefde Lamech nog vijfhonderdvijfennegentig jaar en kreeg nog meer zonen en dochters. Hij werd zevenhonderdzevenenzeventig jaar oud. Toen stierf hij. ³²Noach was vijfhonderd jaar oud en had drie zonen: Sem, Cham en Jafet.

Gods belofte aan Noach

6 ¹Het aantal mensen op aarde groeide gestadig. ²In die tijd lieten zonen van God hun oog vallen op dochters van mensen. Onder de indruk van hun schoonheid, namen zij hen tot vrouw. ³Toen zei de Here: ‘Ik kan mijn Geest niet voor altijd in de mens laten wonen, nu hij zich zo heeft misdragen. Hij zal voortaan niet ouder worden dan honderdttwintig jaar.’

⁴In die tijd waren er reuzen op aarde, de kinderen van zonen van God en dochters van mensen. Ze zijn bekend als de helden uit het verre verleden. ⁵Maar de Here bekeek met afkeer het zondige gedrag van de mensen. Van al hun voornemens zag Hij dat de opzet boos was. ⁶Daarom had Hij er spijt van dat Hij hen had geschapen en Hij voelde Zich diep gekwetst. ⁷Hij zei: ‘Ik zal ze uitroeien. Niet alleen de mensen, maar ook alle dieren, kruipende dieren en de vogels. Ik had ze nooit moeten maken.’ ⁸Maar aan Noach had de Here welgevallen. ⁹Hier volgt de geschiedenis van Noach, de enige rechtvaardige en oprechte man op aarde. Hij leefde in nauwe verbondenheid met God. ¹⁰Hij had drie zonen: Sem, Cham en Jafet. ¹¹In de loop van de tijd werden de mensen steeds slechter en gewelddadiger in de ogen van God. ¹²⁻¹³ Met al die slechtheid en verdorvenheid voor

ogen zei Hij tegen Noach: 'Ik heb besloten de hele mensheid uit te roeien, want zij is de schuld van alle geweld en slechtheid. Ja, Ik zal de bewoners van de aarde vernietigen. ¹⁴Bouw een ark van acaciahout en bestrijk het hout met pek om het waterdicht te maken. ¹⁵Verdeel hem in dekken en onderkomens. Maak hem honderdvijftig meter lang, vijftiengintig meter breed en vijftien meter hoog. ¹⁶Maak er een lichtsluif in die een halve meter onder het dak rond het hele schip loopt en verdeel het schip in drie dekken, een benedendek, een middendek en een bovendek. In de zijkant van het schip moet u de ingang maken. ¹⁷Ik zal namelijk een enorme watervloed over de aarde laten gaan die alle levende wezens zal doden. Iedereen en alles zal sterven. ¹⁸Maar met u sluit Ik een verbond: u zult veilig in het schip zijn met uw vrouw, uw zonen en hun vrouwen. ¹⁹Voordat de vloed komt, moet u van elk dier een mannetje en een vrouwtje aan boord nemen, zodat die de vloed overleven. ²⁰Van elke vogel, van elk soort vee, elk kruipend of ander dier moet een paar aan boord zijn. ²¹Zorg verder voor al het voedsel dat uw familie en de dieren nodig hebben.' ²²Noach volgde alle aanwijzingen van God op.

De zondvloed

7 ¹De dag brak aan waarop de Here tegen Noach zei: 'Ga met uw familie aan boord van de ark, want u bent de enige rechtvaardige tussen al die anderen die de aarde bewonen. ²Neem ook de dieren aan boord, van elke soort één paar, uitgezonderd de dieren die Ik heb bestemd tot voedsel en offer. ³Van die dieren moet u zeven paar aan boord nemen, evenals van de vogels. Op die manier zullen ze na de grote watervloed hun soort in stand houden. ⁴Over een week zal het gaan regenen. Veertig dagen en nachten achter elkaar. Alle levende wezens die Ik heb gemaakt en die op het droge leven, zullen sterven.'

⁵Noach volgde al de bevelen van de Here op. ⁶Hij was zeshonderd jaar oud toen de vloed over de aarde kwam ⁷en hij ging met zijn vrouw, zijn zonen en hun vrouwen in de ark om aan de vloed te ontkomen. ⁸⁻⁹ Alle dieren die bestemd waren om te offeren of om op te eten en de andere soorten, kwamen in paren naar de ark: mannetjes en vrouwtjes, precies zoals God het Noach had gezegd. ¹⁰⁻¹¹ Een week later, toen Noach zeshonderd jaar oud was, op de zeventiende dag van de tweede maand, stroomde de regen uit de hemel neer en braken de ondergrondse watermassa's open. ¹²En dat gedurende veertig dagen en nachten! ¹³Maar Noach was die dag met zijn vrouw, hun zonen Sem, Cham en Jafet en hun vrouwen aan boord van de ark gegaan. ¹⁴Bij hen in de ark zaten alle diersoorten, zowel wilde dieren als vee, kruipende dieren en vogels. ¹⁵Ze kwamen twee aan twee, mannetjes en vrouwtjes, precies zoals God het had bevolen. ¹⁶Toen sloot de Here God de toegang tot de ark. ¹⁷Veertig dagen lang raasde de enorme watervloed over de aarde, bedekte alles en nam de ark hoog op zijn golven mee. ¹⁸Het water steeg en steeg, maar de ark bleef veilig drijven. ¹⁹Ten slotte bedekte het water

ook de hoogste bergen. ²⁰Het stond zeven meter boven de hoogste bergtoppen. ²¹En alle levende wezens op aarde verdronken: vogels, vee, wilde en kruipende dieren en alle mensen, ²²alles wat ademde en op het land leefde. ²³God vernietigde alles, uitgezonderd Noach en zijn familie die in de ark waren. ²⁴De watervloed bedekte de aarde honderdvijftig dagen lang.

Het water zakt

8 ¹Maar God had Noach en de dieren in de ark niet vergeten. Hij stuurde de wind over het water en langzaam begon het water te zakken. ²De ondergrondse wateren keerden weer terug naar hun normale loop en het hield op met regenen. ³Het water zakte na honderdvijftig dagen weg en ⁴op de zeventiende dag van de zevende maand liep de ark op de toppen van het Araratgebergte vast. ⁵Drie maanden later kwamen ook de andere bergtoppen boven het zakkende water uit.

⁶Na nog eens veertig dagen opende Noach het venster dat hij in de ark had gemaakt, ⁷en liet een raaf los. Deze vloog heen en weer, net zolang tot de aarde weer droog was. ⁸Daarna liet Noach een duif los om te kijken of de aarde al droog was, ⁹maar de duif vond nergens een plek om neer te strijken en vloog terug naar de ark. Het water stond nog te hoog. Noach stak zijn hand uit en zette de duif weer terug in de ark. ¹⁰Een week later probeerde Noach het nog eens. ¹¹De duif vloog weg om tegen de avond terug te keren met een olijfblad in haar snavel. Zo wist Noach dat het water bijna weg was. ¹²Na een week liet hij de duif nog een keer los en nu kwam zij niet meer terug. ¹³Op de eerste dag van de eerste maand in het jaar dat Noach zeshonderd werd, opende Noach de deur van de ark en zag dat het water zich had teruggetrokken. ¹⁴Er gingen nog eens acht weken voorbij voordat de aarde helemaal droog was. ¹⁵Toen zei God tegen Noach: ¹⁶'U mag de ark verlaten, met uw vrouw, zonen en schoondochters. ¹⁷Laat alle dieren, de vogels, het vee en alle kruipende dieren los, dan kunnen zij zich weer voortplanten en de aarde vullen.' ¹⁸Noach, alle andere mensen en alle grote en kleine dieren en de vogels gingen van boord. ¹⁹In paren en groepen kwamen de dieren uit de ark. ²⁰Toen bouwde Noach een altaar en offerde een aantal dieren en vogels die de Here had aangewezen als offerdieren. ²¹De Here was blij met Noachs offer en zei bij Zichzelf: 'Ik zal nooit meer zo iets doen. Nooit zal Ik de aarde meer zo zwaar vervloeken en alle levende wezens vernietigen. Ook al is de mens vanaf zijn vroegste jeugd geneigd het slechte te doen en zondigt hij nog zoveel. ²²Zolang de aarde blijft bestaan, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en warmte, winter en zomer, dag en nacht niet ophouden.'

Gods eeuwige belofte aan Noach

9 ¹God zegende Noach en zijn zonen en zei hun dat zij veel kinderen zouden voortbrengen, zodat de aarde weer werd bevolkt.

²⁻³ 'Alle wilde dieren, de vogels en de vissen zullen bang voor u zijn,' vertelde God Noach,